

עלון הכפר

פרויקט קנות ודני מלואה - ציור קיר דדריכה

היליון 40

יולי 2016

בברית השחייה !!

ביום רביעי 13.7.2016 החל מהשעה 20:00

מבוגרים החל מהשעה 21:30

נחמנו כמיטב המסורת שלנו את

**ערב גיוסם לצה"ל ולמסגרות התנדבותיות שונות
של מסיימי י"ב מהכפר שלנו**

**תושבי הכפר מתבקשים לגלות התחשבות וסובלנות
כלפי האירוע המיוחד והמכובד הזה ולא להזמין את
המשטרה, שתאלץ בעל כורחה להרוס את המסיבה,
כפי שקרה בעבר.**

**זכרו שבעוד שנה, שנתיים או עשר שנים,
זו תהיה המסיבה של הילד או הנכדה שלכם.**

תודה רבה ושיהיו הרבה סיבות למסיבות !!

ורצת תודה

**באירוע המתגייסים של דרום השרון חולקו תיקים.
מי שלא היה ומעוניין לקבל תיק, מוזמן למזכירות לקבל אותו בשעות הפעילות
החל מיום 17/7/16.**

טקס הכנסת ספר תורה

הנכם מוזמנים לטקס של הכנסת ספר התורה שייערך ביום רביעי, ל' בסיוון,
 א' ראש חודש תמוז, תשע"ו, 6.7.2016.

**ספר התורה יופקד בבית הכנסת על ידי משפחת וקס
 לזכר הוריו של בנצי, ר' זאב ומרת טובה וקס ז"ל.**

בשעה 19.00 נצא עם ספר התורה מבית מש' וקס, רח' הבנים 5,
 בליווי נגנים, בשירה ובריקודים, לכיוון בית הכנסת, אליו נגיע בשעה 19.30 לערך.

לאחר הריקודים והברכות תערך סעודת מצווה.

לטקס הוזמנו:

הרב ישראל מאיר לאו, הרב הראשי לשעבר ורבה של תל אביב-יפו,

ד"ר מוטי דלגיו, ראש מ.א. דרום השרון,

מר לוואיס רוסו, יו"ר ועד רמות-השבים,

הרב ראובן הילר מהוד השרון, הרב שמואל הולשטיין ממגדיאל,

הרב ערן דאום ממודיעין, הרב עמי כהן, רבה של קהילת בית הכנסת.

כל התושבים מוזמנים וברוכים יהיו בבואם !!!

משפחת וקס

חדר מוסיקה

הוועד המקומי החליט בימים אלה לפתוח מחדש את חדר המוסיקה אשר נמצא במקלט הממוקם במתחם בית העם.

לטובת חדר המוסיקה החדש נשמח לכל תרומה של כלי נגינה, מגברים וכל ציוד מוסיקה אחר.

המעוניינים מתבקשים לפנות למזכירות לתיאום.

מה בספריה ?

שינויים בשעות פתיחת הספריה במהלך הקיץ:

בחודש יולי הספריה תהיה פתוחה בימי ראשון
 בין השעות 16:30-18:30

בחודש אוגוסט - סגור

**הורים - עודדו את הילדים לקרוא בחופש
 ובואו להצטייד בספרים גם לעצמכם**

ברכות

- מזל טוב לקאטי וניסים משה להולדת הנכדה רומי, בת לאמילי ועתיר דדון.
- איחולי החלמה מהירה למיכאל ויסמן, מנהל הבריכה שלנו.

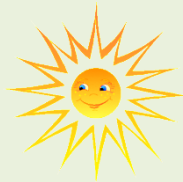
השתתפות בצער

- הוועד המקומי משתתף בצערה של משפחת פרנס במות חוה לייכטונג ז"ל.

הוצאת מוצאות לא יום כבי'ע

מועדון ההרצאות יוצא לפגרת קיץ לאחר פעילות מוצלחת.
לקראת סדרת ההרצאות הבאה אנו נעדכן כתמיד.

מאחלים לכולכם קיץ מהנה ודטוח !!!

משפחת שועלים ברמות השבים

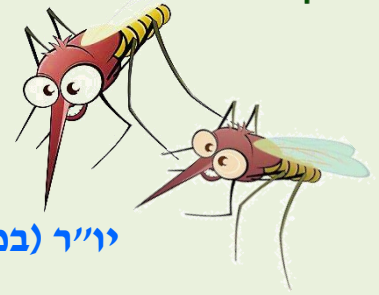
בז' אקרמן

רמות ה...יתושים !?

ז"ר ח"י דן יקיר, וארינ'ית

יו"ר (במיל' ☺) של הוועדה לאיכות הסביבה בוועד המקומי

השנה יותר מאשר בשנים קודמות יש המון יתושים... עם כל מי שאני מדברת ובכל קצוות רמות השבים אני שומעת את אותם הדברים... יש מיליון יתושים... אי אפשר לשבת בגינה ! למרות שריבוי היתושים הוא כמעט מכה ארצית כיום, יש הרבה דברים שנוכל לעשות כדי לשפר את איכות החיים של כולנו.

ראשית קצת טריוויה :

למרות שהיתוש יכול לעוף למרחק של קילומטר, בד"כ הפעילות שלו מתרכזת בטווח של מאות מטרים בלבד, לגבי היתוש האסייתי המצויץ, מרחק המחיה והמעוף הוא עשרות מטרים בלבד. לכן יש להניח שרוב היתושים שמציקים לנו נמצאים וחיים בסביבתנו המידית !

אז שכל אחד מאתנו יקדיש 10 דקות ויסתובב בגינה שלו ויבדוק:

- כל כלי שהוא אפילו בגודל של כוס, עם מים עומדים, הינו מקור למאות יתושים
- תחתיות של עציצים שבהם מים מהשקיה עודפת
- ברזים שמטפטפים ויוצרים שלוליות קבועות
- בריכות נוי שבהם מים עומדים
- השקיית יתר שגורמת להצטברות מים עומדים
- בריכות שחיה ללא ערבול וכלורינוציה של המים
- צמיגים ששוכבים בגינה
- מיכלים שנאגרים בהם מים ממזגנים
- בכלי המים של בעלי החיים שלנו נחליף מים כל יום.

כל אלה דברים פשוטים לאיתור ולטיפול.

בנוסף למטרד העקיצות עצמן שהן כואבות מאד במקרה של הנמר האסייתי, היתושים עלולים להעביר מחלות נגיפיות מסוכנות כמו קדחת הנילוס.

אני בטוחה שבמאמץ משותף נוכל לשפר את איכות החיים של כולנו.

10 דקות מזמנכם אז קדימה !!!

לזכר בית שטייניץ ששוב אינו קיים (בעקבות השיר חופים של נתן יונתן)

מרים ארס

בתים הם לפעמים געגועים לפעם,
 ראיתי בית שעזבוהו דייריו
 והוא הפך לחול ואבן.
 אך גם אם במקומו יצמח ארמון
 הוא לא יוכל למחוק הזיכרונות של פעם.

בית שטייניץ עמד בלב ליבה של רמות השבים (הצטלבות רחובות הבנים ובית העם). רוב תושבי הכפר חלפו על פניו כמעט מדי יום, אך כיום לא רבים הם היודעים מה היו יחודו ומשמעותו של הבית ששוב אינו קיים.
 אכן נאמר: "ישן מפני חדש תוציא" אולם אין בכך כדי לבטל את הצביטה שבלב.

לפני 80 שנה הוקם הבית, ע"י חנן ולוטה שטייניץ, הוא רופא והיא רופאת ילדים (ולימים פסיכיאטרית) אשר עלו ארצה מגרמניה עם שני ילדיהם רותי ודני. הם אמרו למצוא את פרנסתם בחקלאות, בעיקר במשק עופות, כשאר אנשי הכפר, אך זה לא מנע את צלילי הפסנתר שנשמעו תדיר מהבית. חנן המוסיקאי היה מורה מבוקש לנגינת פסנתר ואת הבית פקדו תלמידים אשר באו אף מרחוק. (עד היום יש אנשים המזכירים בערגה את שעורי הנגינה אצל ד"ר שטייניץ ברמות השבים). זכורים לי ימי שישי אחרי הצהריים בהם צעירי הכפר יכלו לשמוע הרצאות במוזיקה עם הסברים והדגמות, ההרצאות היו פתוחות לכל דיכפין. על הפסנתר הייתה קעריית מתכת בה הטיל כל אחד מהבאים מטבע, גרוש מנדטורי או כדומה, (בימים ההם כסף זה שימש כחלק מתקציב כלכלת הבית).

משפחה מיוחדת הייתה משפחת שטייניץ, תמיד נקלטו שם ילדים או בוגרים, חסרי בית או נפשות תועות שהיו זקוקים לבית חם ולנשמה הטובה והמקצועית של אם המשפחה. בספרו "חולות חמים" מספר דני על אחדים מה"טיפוסים" אשר גרו בביתם בימי ילדותו.

לא פחות חשוב היה אוצר הספרים הגדול, שהובא עוד מגרמניה, לרבים הייתה זו סיבה לבוא ולחזור לבית שטייניץ לשיחות על תרבות ופילוסופיה בליווי כוס תה. גם לאחר מכן, כאשר דני ומינה עברו לגור בבית זה וגידלו בו את ארבעת ילדיהם, היה הבית למקור ומרכז תרבותי: התכנסו בו אחת לחודש למפגש ספרותי בהנחייתה של מינה, כן התקיימו בו מפגשים לשוחרי פילוסופיה, או ערב מוזיקלי בנגינתו של דני, ותמיד היה פתוח לכל שוחר ומעוניין.

עכשיו, ננטש הבית על ידי יושביו וחתוליו, ודני "גלה" לירושלים בעקבות ילדיו. זמן מה עמד הבית ריק ומבוש, ועתה הוא איננו עוד. הבית נמחק ועמו חלפה גם תקופה, תקופה מיוחדת בתולדות רמות השבים.

אולם הזיכרונות קיימים ויישארו בליבנו.

מחנה מתוך הספר "כפר הארזים"
 של יא. יקוני

עדכון נוער

נועה צדה, רמת השבים

אז מה היה לנו בחודש שחלף...

"בומבלול" בסוף מאי עברנו בלול פעילות שיא הנקראת "בומבלול". החניכים הגיעו להפנינג קיץ מטורף שאותו הכינו והעבירו חברי ועדת "קוממיות ופעילויות שיא". מספר ימים לאחר מכן, יצאו **חניכי ח'** לטיול שכבה תנועתי ששולב עם יום הכנה לקורס מד"צים. החניכים ישנו בבית אורן וטיילו בנחל קלח. אני באופן אישי התלוויתי אל החניכים ונהניתי מכל רגע!

טיולי שכבות

במהלך השבועות האחרונים חברי הצוות ט'-י"א יצאו לטיולים שכבתיים, כל שכבה בנפרד:

שכבת ט' - טיילה עם איתי דנינו הגרעינר בצפון. ביום הראשון טיילו בעין תינה וישנו בכפר סולד. ביום השני טיילו בבניאס. הטיול היה מוצלח ביותר, כפי שעולה מדברי מיקה פרנקל (חניכת ט') - "נהנינו מהטיולים, מהנוף ומהחברים, היה לנו מצחיק יחד והרגשנו שהתגבשנו. תודה לדנינו על ההשקעה והפינוקים הרבים."

שכבת י' - טיילה עם נועה הרכזת באזור הרי ירושלים. ביום הראשון בילו בקיבוץ צובה. ביום השני טיילו בסטף, השתכשו במי המעיין ולקינוח- ערכו פיקניק שווה עם גבינות עיזים מחוות "משפחת זלצר".

שכבת י"א - טיילה עם ים רכזת ההדרכה באזור ירושלים. ביום הראשון בילו במושבה הגרמנית. ביום השני, לאחר הרצאה מעניינת טיילו בשוק מחנה יהודה, טעמו ממטעמי השוק ולסיום טיילו במעיין הסטף.

באמצע יוני החלו ההכנות למחנה הקיץ שכללו סופשבוע בישוב מנוף (משגב). מפגש זה הוקדש לתכנון ועיצוב אופיו של המחנה המתוכנן לתחילת אוגוסט. סוף שנת פעילות - בסוף חודש יוני סיימו החניכים את הפעילות הקבוצתית עם מדריכיהם. נערכו פעולות סיום ופרידה. הקבוצה תתאחד שוב במסגרת אירועי הקיץ.

אירועים עתידיים-

- 03-12.07 - קורס מד"צים, אליו יוצאים 60 חברי צוות וחניכי ח'.
- 21-22.07 - אירוח בין ישובי ברמות השבים.
- 27-28.07 - כיף צוות משוגע בצפון.
- 04-06.08 - מחנה שכב"ג.
- 07-10.08 - מחנה שכב"ץ.

להפיה לכולכם חופשה נעימה וטובה !

פרויקט הציור בברכה

ג'אקאקש"ן

השנה כחלק ממגוון פעילויות שנבחרו לאורך שנת המצווה, עשינו פעילויות משותפות ביחד עם ילדי השכבה ובהובלת צוות הורים שנבחר לכל פרויקט.

פרויקט ציור על קיר ברמות השבים

הינו פרויקט אחרון לשנה מיוחדת זו.

אחרי בחירת המיקום המתאים ביותר לציור והחלטה על סוג הציור,

החלטנו לעשות את הפרויקט בברכה ולהקדיש אותו בהוקרה

לחגיגות 70 שנה לברכת רמות השבים משכבת ז' 2016.

לאורך כל השנה שכבת הילדים המדהימה של כיתה ז' שתפו פעולה באופן מעורר התפעלות עם הפרויקטים השונים.

את הרעיון לציור בנושא של ים וכיף הביאה **סלסט בן שמואל**, את החלק האומנותי הובילה **עינב חג'ג**, שעשתה סקיצות ורישומים של דגים, יצורי ים, אלמוגים וצמחים. לאחר מכן בחרה גוונים וצבעים מתאימים לציור.

בשלב הבא נעשה רישום בעיפרון של קווי המתאר על החומה, אל המשימה הזו הצטרפו סלסט בן שמואל ו**מיה חג'ג'** ולבסוף הילדים וההורים קבלו הדרכה לגבי כללים לצביעה ויצירה מתאימה על קיר הברכה.

הנה מקצת מרשמי המשתתפים:

עינב: "הילדים חלקו את כל קשת הגוונים וסוגי המכחולים ביניהם והחלו במלאכה, גם ההורים הצטרפו לחגיגה, הייתה זו חוויה יוצאת דופן, שיתוף פעולה יוצא מן הכלל ומהנה לכולם, בנוסף לגיבוש ולחוויה נהדרת שעברו הילדים וכיוון שמדובר במתחם ציבורי, היה חשוב לי שתיווצר הרמוניה והומוגניות של צבעים וצורות שישמחו ויעלו חיוך לכל באי הברכה מתנוק ועד מבוגר, הילדים המקסימים וההורים עשו עבודה נהדרת!!!!".

מיה: "היה חם אבל כיף לצבוע ציורים ביחד עם כל הילדים, די מהר הקיר החל להתמלא בצבעים ולהתחבר לתמונה אחת גדולה, נתנו מעצמנו את כל שיכולנו כדי להוציא ציור מושלם ויפה, אחרי הכול זה מוצג בברכה לעיני כל, סיימנו את המלאכה עייפים אך מרוצים וקפצנו חזרה למים".

נדב ואדם: "הפעילות הייתה מאוד יצירתית, כיפית ומגבשת, כל אחד צבע חלק קטן ולבסוף יצא ציור מאוד יפה שמאוד מוסיף לאווירה של הברכה, נהנינו לעבוד ביחד עם החברים מהשכבה ומקווים שימשיכו להעביר לנו עוד פעילויות מהסוג הזה!!".

בתור אימא היה לי כיף להיות שותפה לפרויקטים כאלו לאורך השנה ולראות אילו ילדים איכותיים וערכיים יש לנו, מקווה להמשיך לעשות פרויקטים כאלו גם בעתיד.

המרוץ למצדה 2016

מרת דרז'לי

בחודש שעבר יצאנו, ילדי שכבת ז' עם הורים מלווים, ליומיים של טיול במצדה לרגל שנת בר-המצווה. במחשבה שנייה, זה לא היה בדיוק טיול, אלא "המרוץ למצדה".

התעוררנו ב- 4:30 לפנות בקר והתחלנו לטפס על המצדה. את הזריחה המופלאה על רקע ים המלח ראינו מלמעלה. לאחר מכן התחיל המשחק.... הילדים הורידו לטלפונים שלהם אפליקציה מבעוד מועד (את האפליקציה יזם ותכנן ירון בנבנישתי לפני כשלוש שנים, ואנחנו שיפצנו ועדכנו), והחלו במרוץ כאשר הם מתחרים בקבוצות. את ההגרלה לחלוקה לקבוצות עשינו לא עם פתקים, אלא בהתאם לטיול, על חרסים בכתב עברי עתיק... הקבוצות רצו בין התחנות השונות על ההר, ענו על שאלות, פתרו כתבי חידה ולקחו חלק במשימות שונות. כל השאלות והמשימות עסקו כמובן בסיפור מצדה.

כבר שבוע לפני הטיול, התחילו הילדים לקבל חידות שונות הקשורות לסיפור מצדה. בקבוצת וואטסאפ שנפתחה לצורך כך, קיבלו תמונות ושאלות והיו צריכים לחקור, לברר וללמוד את הסיפור. במילים אחרות: כשהיו על ההר כבר היו מוכנים ומזומנים. הכירו את הסיפור, העובדות והדמויות. אבל ההיכרות העמיקה על ההר, כאשר פגשו הילדים את הדמויות עצמן בתחנות! כן, הורדוס חיכה להם בגלימה סגולה מלכותית, אלעזר בן יאיר, מרים ועוד ועוד. ההורים המתנדבים התחפשו, חבשו פאות, וסיגלו לעצמם את המבטא. החוויה הייתה מושלמת!

מעבר לערך ההיסטורי של הטיול, החוויה החברתית והדינמיקה בין הילדים לבין עצמם ובין הילדים להורים היתה נפלאה. כולם שיתפו פעולה, למדו ביחד, עזרו זה לזה, ואפילו ביטלו ורצו כלים בעצמם. היה נהדר לראות כזו קבוצה מגובשת ומקסימה.

תודה לירון בנבנישתי על האפליקציה הנהדרת שבנה, תודה לרועי מוכתר על הפקת האירוע, עדכון האפליקציה וארגון התחנות והמשחק, תודה לגילי ברזילי על הדאגה לכל מה שקשור בהסעות, לינה, ולוגיסטיקה, תודה לערן רולס שהיה אחראי על הצד הקולינרי (ובמיוחד תודה על שקשוקה אגדית עם סיום הטיול), תודה להורים המתנדבים שהשקיעו, התחפשו, ולקחו את הכל ברצינות אבל עם חיוך! (בסדר אלפביתי עברי עתיק): גילי ברזילי, עודד זלשטין, דודי מינסקי, אביחי ניסנבאום, עילית פרבר, אבי שכטר, רעי שפירא.

מחנה קיץ 2016

נח ינקלדי

היי, קוראים לי עדי ואני אחראית פני מחנון במחנה הקיץ הקרוב.

אנחנו במחנון עם שדה ורבורג, מגשימים, גילון, צורית, מורן וכפר ביאליק. יחד איתי בתפקיד אלון טובין משדה ורבורג ועדי צור מצורית.

הנושא של המחנה הוא **החלום הציוני** ושמות המחנונים הם צפון אפריקה, דרום אפריקה, אסיה והמזרח הרחוק, צפון אמריקה ושלנו הוא "דרום אמריקה", וכפי שרואים הצבע הוא ירוק !!

החלטנו השנה במסגרת פני מחנון אצל כל המחנונים להפחית בכמות הדברים שלוקח להם זמן רב להתכלות וחלק מהעניין במחנון שלנו הוא האלבד שכמו במהלך השנה לא השתמשנו במפעלים.

נשמח ממש אם תוכלו לתרום לנו בדים כמו סדינים וציפות של שמיכות שאתם לא משתמשים בהם, או מפות אם יש, ואגיע אליכם לאסוף אותם! נשמח לכל בד שהוא לא עם ציורים, מקושקש, כדי שנוכל להשתמש בו בצורה הכי טובה שאפשר. עדיפות לבדים בהירים אבל נשמח לכל בד חלק.

הטלפון שלי

עדי: 050-2120838

מוזמנים לעקוב אחרי דף האינסטגרם של המחנון: [mahanon_south_america](https://www.instagram.com/mahanon_south_america)

הבזקים מהעבר

לזכר הבית שנעלם

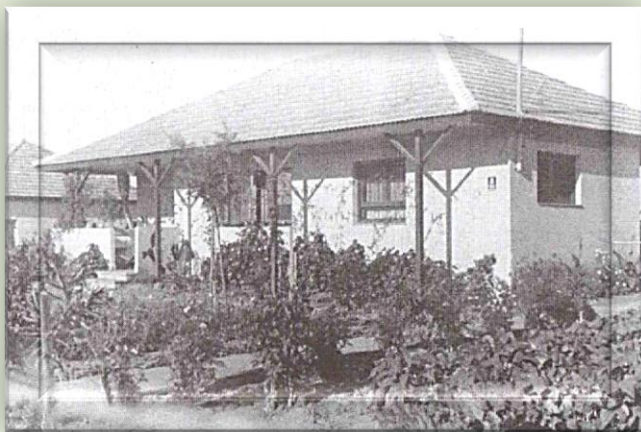
הפעם מוקדש ההבזק לבית שטייניץ שבחודש זה נהרס ונמחק... ההיסטוריה של הבית מסופרת באהבה ובהומור בספר **חולות חמים**, שכתב דני שטייניץ, אשר הגיע לכפר עם הוריו ואחותו בשנת חייו החמישית.

דני בן הארבע וחצי בא לביקור ראשון בכפר עם הוריו, לראות את מצב הבנייה של ביתם העתידי:

- - - גררנו רגלינו כברת דרך בחול החם המיתגה עד הקרסוליים ונשפך לנעליים. פיגרת החרק אחרי הורי, המום מן המראות והמום לא פחות מן החום הכבד. פנינו לעבר המגרש שלנו, אליו התקשתה המונית השכורה להגיע מחמת עומק החול. שלד הבית עמד כבר על תילו, מעורר קריאות התפעלות של הורי. שכנו לעתיד, מצד צפון, מר זיגפריד נבל, שממנו רכשנו את חלקת הקרקע, בא לקראתנו לבוש בגדי ונעלי עבודה מוכתמים וכובע מצחייה מאובק באבק זבל עופות, מוחה זיעתו בשרוולו מדי פעם. האיש - שנותר בזיכרוני ברבות הימים סמל לאיכר השורשי - בא לברכנו לשלום.

- - - מרפא מה לחום המעיק נקשר בזיכרוני עם כניסתנו לבית השכנים המרווח והקריר יחסית של משפחת ברנדייס, שכנינו החדשים מצד דרום. שם הוגש לי משקה קריר משיב נפש, שזכר טעמו הערב נשמר בפי עד היום, אף כי אפשר שהיו אלו רק מים - - -

כשנשלמה בנית הבית באנו שנית לרמות השבים, הפעם על מנת להשתקע. הגענו במשאית 'ענקית', גדושת מטלטלינו. אני ישוב בתא הנהג, נושא על ברכי סל נצרים בו עצורה החתלתולה האהובה והנפחדת שלי. הזמן השכיל לפצותה פיצוי מלא על חרדתה, בהעניקנו לה איכות חיים שילודת אשפתות כמותה ודאי לא חלמה עליהם: טריטוריה ענקית - ארבעה דונם, מזון מחלקי עוף, תוצרת הלול - אך חשוב מכל: שפע אהבה. - - -

**בית שטייניץ בשנים הראשונות,
עץ הגרווילאה הדקיק בחזית הבית צמח
ברבות השנים לעץ גדל מימדים, שנדרשו
זרועות של שני גברים כדי להקיפו**

חלקת הקרקע שלנו הייתה חלקה תקנית בסטנדרטים של רמות השבים, ושטח ביתנו תשעים מטרים רבועים, בית מידות במושגי העת ההיא. את הבית תכנן האדריכל האופנתי קאופמן, מתל אביב, שזכה לתכנן את מרבית הבתים ברמות השבים דאז על פי דפוס כמעט אחיד. קאופמן הביא באמתחתו הגרמנית את מסורת ה"באוהאוס", אסכולה ששמה בראש מעיניה את הפשטות והשימושיות ושללה כל עטור או קישוט לשמו. פרט לחמישה בתים שטוחי גגות, שנבנו על "גבעת המיליונים" (אזור בעלי המאה) ועוד בית נוסף במקום אחר, היו כל הבתים עשויים במתכונת אחידה; קובייה מלבנית שמעליה מוצבת פירמידה של

רעפים אדומים, ומחזיתה נגזרת מרפסת כניסה, בדרך כלל מן הפינה השמאלית. תשאלו לשם מה דרושה מרפסת הנוגסת משטח המגורים הצנוע בלאו הכי? וכי לא ניתן להיכנס לבית שלא דרך מרפסת? יתכן בהחלט שאפשר. אלא שלאחר יום עבודה קיצי מפרך, כאשר החום בתוך הבית כבד מנשוא, מגיע לאדם העמל שיתרווח לו תחת גג מרפסתו וייהנה מן הבריזה, ואם זו אינה בנמצא 'בריז' לעצמו קלות בנפנו את עיתון הבוקר "ידיעות חדשות" הכתוב בשפה הגרמנית כמובן, מול פניו הלחים, תוך שהוא מחליף ברכות שלום ונענועי הנהוני ראש עם עוברים ושבים. לעתים יתכן גם שיעצר מי ממקורביו ללגימת כוס קפה ולהחלפת דעות על רמת ההטלה של העופות ומחירי הביצים, וגם... מי ומי נראו לאחרונה יחדיו, --

אלא שאת שלוות הישיבה במרפסת וגם בתוך הבית הפרו החום, ענני הזבובים ביום ועקיצות היתושים בערב.

- - - בימי מלחמת העולם לא ניתן היה לרכוש רשת חלופית לרשת שהתבלתה והחלידה. אז פיתחנו שיטות להטלה בפיסות רשת ישנה, וכאשר אלו אזלו, הטלאנו אותם עם פיסות בד גזרות מבגדים ישנים, דבר שהוסיף צבעוניות רעננה לפתחי החלונות המשעממים. כמנהגו בכל נושא חשוב, תכנן אבא, בחריצות ויסודיות למופת, מערך לוחמה אסטרטגי שלם נגד מכת הזבובים: בכל חדר, על מסמר נעוץ בקיר, תלוי היה, זמין ובהישג יד, מחבט זבובים עשוי שלד חוט ברזל, המכופף בקצהו האחד למעין ידית ובקצה השני צורת ריבוע לו, שעליו מתוחה רשת זבובים. אבא, שזריזות כפיים לא הייתה דווקא ממעלותיו הבולטות, השכיל עם זאת להכות את הזבוב בצליפת בזק תוך כפיפה קלה של מסגרת הרשת, שהיה בה, אם בוצעה כהלכה, כדי להרוג את הזבוב מבלי למעוך אותו. על כך הייתה גאוותו!

משפחתו של דני, אביו המוזיקאי ואמו הפסיכולוגית, החזיקה כמו שאר המשפחות בכפר בלול ובו כ-600 תרנגולות בשישה 'חדרים':

אל כל חדר הייתה צמודה "חצר" עם אשנב מתווך, דרכו יכלו התרנגולות לעבור לפי התור אחת אחת. כאן, כאשר מזג האוויר היה נאה, התנהל טיול הנופש היומי של התרנגולות באוויר הצח ותחת כיפת השמיים, מתכון בדוק לבריאות גוף ונפש. לפנות ערב חזרה הלהקה דרך האשנב אל החדר, שם הוצעה להם ללינה מיטה בדמות ה"שולחן". - -

ומה עוד היה בחצרם של השטייניצים?

בחלק משטח החצר גידלנו תלתן ואספסת - תוספת ירוקה, הכרחית למזון העופות. בשטח הנותר טיפחנו גן ירק ומטע עצי פרי. מה לא גידלנו בגן הירק: עגבניות, מלפפונים, אספרגוס, תרד, סלק, גזר, צנון וצנונית, מנגולד, כרוב: לבן, אדום, ניצנים, מסולסל, - חסה, כולרבי, שעועית, אפונה וגם קישואים ו - הירק היחיד השנוא עלי עד היום - חצילים. כמובן, גם שמיר ופטרוזיליה. אין קץ לרשימה. הירקן המספק לנו את כל צרכינו היום, הוא המצאה מאוחרת. מי שקפץ ליהנות מירקות ופירות באותם ימים, גידלם במו ידיו, או, אם נזדמן לו, קנה אותם מעודפי שכנים.

אנחנו היינו ספקים גאים של פירות נשירים לחלק נכבד מן הכפר: חמישה זני שזיפים, ארבעה זני תפוחים, שניים אגסים, ועוד היו לצורכי הבית בלבד: חבושים, ענבים, קלמנטינות, לימונים, אשכוליות ותפוזים, שסק וגויאבות - חלב ובשר עזים ברווזים וארנבות! איכה אבדה לי לעולמים גבינת העזים הטרייה המטריפה שהכינה אמא כמעט מדי יום, והיכן שומן העוף המותך, ה"שמלץ" הנמס בפה, זרוע חלקיקי בצל שחום ופתיתי כבד עוף. מרח זאת על פרוסת לחם והוסף מעט מלח, והרי לך מעדן מלכים, לעג למחסור ששרר בעת מלחמת העולם.

מאחורי ביתם של ההורים נבנה בית קטן בן שני חדרים בו התגוררו סבו וסבתו של דני, הורי אמו.

על יראתו של דני מהסב, על תחביב תקיעת המסמרים של אביו ועל המון היבטים של החיים ברמות השבים של פעם, תוכלו לקרוא בספרו המומלץ.

בית הסבים בעורף בית שטייניץ

ולסיום עוד ציטוט מהספר:

רמות השבים מנתה בימים ההם כארבעה תריסרי בתים שצבע גגותיהם אדום, לוחט, כי טרם דהה הצבע ועוד לא נתכסו רעפי הבטון שכבות אבק וחזזיות. - - - סביב, סביב, סגרו על בתינו פרדסים רחבי ידיים - שקומתם אז עדיין נמוכה, ושדות ירוקים, או שחומים, הכל בהתאם לעונה וחול. הרבה מאד חול. חול בכל מקום. - - -

בית שטייניץ לפני הריסתו, עץ הגרווילאה העצום הוא השריד היחיד שנותר

מקורות:

- דן שטייניץ, חולות חמים: סיפור ילדות ברמות השבים, הוצאת המועצה המקומית רמות השבים, תשס"ג (2003).
- הצילום בשחור לבן מתוך הספר, הצילומים בצבע, של איריס מורג, 2016.

קול קורא

לזאת תעלה? ומורשת רמות השבים

לרגל יום הולדת 70 לבריכת השחייה, בכוונת צוות הארכיון להעמיד

תערוכת צילומים בנושא הבריכה.

התערוכה תכלול חתכים נושאים שונים כגון:

חתך היסטורי - מהבריכה הראשונה בעלת דפנות האספלט המשופעות ועד הבריכה כיום;

חתך חברתי - הבריכה כמקום בילוי משפחתי ומקום מפגש חברתי;

חתך ספורטיבי - לימודי שחייה, הסקציה, תחרויות והישגים, ענפי ספורט המים (שחייה, כדור מים, צליחת הכינרת);

אירועים בבריכה - יום המים, הופעות וסרטים בבריכה, מסיבות מתגייסים;

אנשי הבריכה - מצילים לדורותיהם, עובדים ופעילי הבריכה.

וכמובן כל נושא אחר שיש לו קשר לבריכה.

כדי שהתערוכה אכן תשקף את כל ההיבטים, נדרשת עזרתכם!

אנא חפשו באלבומים שלכם, במצבורי הצילומים

הן אלה המודפסים והן הדיגיטאליים וידעו אותנו.

להלן כמה חלופות ליצירת קשר:

(1) שלחו לנו בדוא"ל הודעה שיש לכם חומר מתאים ואנחנו נגיע אליכם לאיסופו, סריקתו והחזרתו. אשת הקשר היא תמי ישר, טל: 054-4431795. אפשר גם להשאיר הודעה בטלפון: 09-8804399

(2) אם יש לכם אפשרות לסריקה איכותית - סרקו בעצמכם ושלחו לנו את הצילומים הסרוקים בדוא"ל teud.rh@gmail.com (רצוי יחד עם פרטי התצלום: מועד הצילום, שם הצלם שמות המצולמים).

(3) אם החומר כבר דיגיטאלי - שלחו בדוא"ל עם ההסברים כנ"ל.

כמובן שלא כל הצילומים יוצגו בתערוכה, אך כדי לבחור את הטובים והמתאימים ביותר יש צורך בכמה שיותר צילומים.

המועד הסופי לאיסוף הצילומים הוא סוף יולי 2016.

אנא, סייעו לנו להקים את התערוכה!

Sultan Weg, דרך הסולטאן ודרך המלך

מצב

בלכתי עם השכן ממול ברחוב בית העם לחגיגות המימונה, באופן מקרי עצר לידינו רכב ונהגו שאל היכן היא 'דרך המלך' ברמות השבים? הסברתי לו באדיבות כיצד עליו להגיע ליעדו ועלתה השאלה מה למלך ולרמות השבים? איזה מלך עבר במקום? ומהו מקור השם לכך? לכך מוקדשת הכתבה הבאה.

באחד מהגיליונות הקודמים הזכרתי בהקשר של יער אלוני התבור את הדרך שעברה מיפו לטול כרם ומשם לשכם. דרך עתיקה זו שחצתה את מושבות השרון נקראה בערבית 'דַּרְב אַ-סֻלְטָאן' (دَرْب اَلسُّلْطَان) או כפי שהייקים בני המקום קראו לה בגרמנית Sultan Weg "זולטאן ועג" הלא היא דרך הסולטאן שנקראה אף במפות העברי 'דרך המלך'.

ב'מפת רעננה והסביבה', שנדפסה בשנת 1928 בתוך עלון שפרסמו מייסדי המושבה, חברי "אחווה אֶלְיָיִף ניו יורק", נושאת דרך המלך את הכינוי 'דרך טִיֶּרָה', כשם הכפר שלרגלי הרי שומרון, שמגיעה מיפו וחוצה את הירקון סמוך לגשר הירקון בן ימינו.

מכיוון צפון, דהיינו מטירה, חולפת הדרך בימינו על פני רמת הכובש, צופית וגן חיים, ובתוככי כפר סבא היא נושאת את השם 'רחוב טשרניחובסקי'... רק לאחר חצותה את צומת כפר סבא, בצד תחנת האוטובוסים, בקטע קצרצר שלה הוא נושאת את השם השגוי 'נתיב האבות'. כינוי המקובל ל'דרך ההר' דרך רכסי שדירת ההר המרכזית של הארץ מאזור באר שבע, יהודה, שומרון וצפונה, כיום כביש 60.

כמו כן אין לטעות עם 'דרך המלך המקראית' (במדבר כ, יז ; כ, יט ; במדבר כא, כב), הנמצאת בארץ אדום, בעבר הירדן המזרחי, כיום במדינת ירדן.

חורשת האלוניים בקצה רחוב הלימון שימשה כמקום מוצל למנוחה ולחנייה בדרך, אך במלחמת העולם הראשונה היא שימשה כעמדת הגנה של התורכים מול הצבא הבריטי שהגיע מדרום. עמיאל גוטסמן שפרדסו גבל עם דרך זו סיפר לי בילדותי שלאורך הדרך נמצאו לעיתים מטבעות של התורכים וכן פגזים של הצבאות הלוחמים במלחמת העולם הראשונה. בסמוך לטירה, מול הכפר מיסקה, [כיום בצד הדרך מצפון לקלמניה] ניצב מבנה בטון ובו שוקת וברזיה ששימשה כסביל (רהט) לעוברי הדרך שנהנו ממים לשתייה ולטהרה לפני התפילה למוסלמים.

משנסלל 'כביש גהה', כביש מספר 4, מצומת מורשה לצומת רעננה, נחצתה הדרך והתעוררה הבעיה שאין רצף לדרך הסולטאן והוא הפך ל-2 רחובות נפרדים. הפתרון לכך היה אם כן, שמקצה רחוב משה שרת עד הכניסה למושב גבעת חן יישמר שמו המקורי של הדרך 'דרך הסולטאן' כפי שמופיע בצילום השילוט המצורף. ואילו הרחוב מבית הקברות, סוף רחוב האלוניים עד רחוב הגבעה ייקרא 'דרך המלך', רק חבל שאין שילוט המורה על כך.

צילמה: הילה ק

אירנה והגנים שלי

זך זחר

"אתה דוף ?"

כן, דב זחר .

הזימזום ברקע גימגם עד שפסק.

"שכפ בבקשה" .

איפה כאן ?

"כן, כן, תרגיש נוח".

חדר קטן, קירות ירקרקים, תמונת ים כחול, אור אפור מוחלש.

מכשירים מעניינים, כלים יפים, ספת עור רך ונקי נקי.

הלב לא הפסיק לדפוק. עד לתחתונים.

ריח 'אניס' חזק באוויר.

מה לעשות ?

"שכפ, אני תכף באה...קצת...מסדרת בגדים שלי, מהתחלה".

הצצתי לה דרך המראה..

אירנה, 'מטרושקה', גבוהה ,

מעוצבת לא רע, ארכיטקטורה רוסית במיטבה.

עור לבן צהוב לגופה, 'פרונט' מרשים

ו 'כפתורים' זקורים שלא מורידים ממני ת' מבט,

לצמרתה תילתולי בלונד מתגלגלים עד כתפיה .

עיניה טובות, מסבירות.

"תסגור עיניים, אני כבר באה".

והלב ? כבר אמרתי....

מה לעשות עם הידיים.

לשים על החזה ?

היא תחשוב שאני לחוץ.

על הבטן ? למטה יותר ?

נכנעתי, כולי שלה .

דלת נפתחה, פתחתי עין ,

ועל פניי חלפה 'מטרושקה' נוספת ,

על עקבים וגבוהה ואיזה מחשוף !

מה קורה פה ?

הרגשתי נבוך, רכלניות, מציצות בחדר ?

ביקשתי, מאירנה שתדאג שנשאר לבד.

היא נזפה בחברתה, שתופפה לה בזריזות החוצה .

"דלת ! לסגור דלת !"

אירנה סגרה. וחזרה אליי מחויכת .

"סגור עיניים" לחשה.

"לשים משהו מרגיע. מוסיקה. ?"

מוסיקה זה טוב אמרתי . בבקשה.

'צ'ייקובסקי', התנגן ברקע .

חלמתי על בלרינה בוורוד, גבוהה גבוהה .

אירנה שמה את ידה הימנית על כתפי .

חזרתי למציאות.

חיכיתי לשמאלית .

והיא לא באה !! .

הרגשתי את הטשטוש ,
 אני חולם ?
 חום גופה טיפס עלי מימין לשמאל,
 היא ניסתה להגיע לכוס המים אשר לצידו.
 לא אהבתי את ריח הבושם.
 אהבתי יותר את חום הגוף.
 חלפה חצי שעה .
 לא זזתי.

התחלתי לקבל הסברים, התנצלויות .
 זה לא נורא, אמרתי,
 גם לי זו הפעם הראשונה.

אבל, מעניין.
 לא חשתי יותר מבוכה .
 גם הלב המתפוצץ, נרגע.
 קיבלתי מחמאה נפלאה.

"דוף" היא אמרה .
 "אתה יודע שיש לך גנים של בן עשרים !!! "
 מה זאת אומרת שאלתי ?
 "הכול במקום, אין נסיגה, ואתה במצף טוף מיאוד."

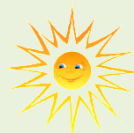
חייכתי מאושר .
 קמתי ללכת, גבוה יותר , ממש בעננים.
 אמרתי תודה.
 "שילמת ?"
 כן, זה בסדר.
בדרך החוצה ,
 ראיתי שוב את ה'פצצה' השנייה
 במבט מזמין של קריצה.
 אשמור אותה לפעם הבאה.

צליל טלפון
 ענת שלי על הקו.
 הלב פרפר בבהלה,
 "נו איך היה ?!"

הו הו ענתי...טוב מה אני אגיד לך.
 תודה שדאגת לי ל -הכי טובה במכון.
 אמא רוסיה יודעת את העבודה.
 גם לא כאב .

ב'סמיילי', אמרו המזכירות שהיא :

השיננית הכי טובה במרפאה.

שאלון אישי

אופיר אזולאן

מנוסח בלשון זכר ומיועד כמובן לכולם

1. האם אתה יודע כי פינוי הגזם מתקיים בימי ראשון בלבד ?
2. האם אתה יודע כי הוצאת גזם מותרת רק בין יום חמישי למוצ"ש ?
3. האם אתה יודע כי פינוי הגזם מיועדות לגזם בלבד !!
4. האם אתה מבין כי גזם בלבד משמעותו לא פסולת מכל סוג שהוא ?
5. אם אתה מודע לכך כי גרוטאות מפנים בימי ראשון הראשונים בכל חודש וכי יש להוציאם מול הבית ערב לפני ?

האם מתוך השאלות הקודמות ברור ונהיר לך כי אין להניח פסולת בפינוי הגזם ??

6. במידה ויצא לך במקרה להוציא פסולת לפינת הגזם מעת לעת בשוגג או בכוונה - האם אתה מוכן להתחייב להפסיק עם כך ?
7. האם יצא לך במקרה לראות אי פעם שכן זורק פסולת בפינת גזם ? האם הערת לו על כך ?
8. במידה ולא, האם אתה מוכן לשקול להעיר לשכן במקרה כזה עתיד ?
9. האם אתה חושב כי האכיפה הרופפת מאד של המועצה האזורית על עבירות של השלכת פסולת בציבור היא סיבה לכך שתושבים ברמות השבים ימשיכו לבצע אותה ?
10. האם אתה נוהג מעת לעת לחנות על מדרכות או באזורים המסומנים אדום לבן ?
11. במידה וכן, האם אתה מוכן להתחייב לחדול מכך ?
12. **האם אתה מוכן לקרוא ולענות לשאלון במשותף עם המשפחה בארוחת שישי הקרובה ולנצל את ההזדמנות לקבל כמה החלטות משותפות בעניין ?**

אם אין אני לי מי לי? וכשאני לעצמי מה אני?

ה"אני" אינו אשליה

מיכאל רוטבליט

כשאורי זוהר שואל "אני יפה?" הוא מתכוון לגופו. כך גם כשאתם אומרים "אני רואה את עצמי במראה" או "אני הולך". ברור שבמשמעות זו, המילה "אני" מייצגת דבר ממשי ולא אשליה.

מדענים ופילוסופים רבים מיחסים למילה זו משמעות שונה. כשהם מדברים על ה"אני" או על ה"עצמי" הם מתכוונים למשהו מרכזי – משהו שמרגיש, רוצה ומחליט, ששוכן אי שם בתוך מוחנו ומהווה את עצמיותנו.

בהמשך המאמר אתייחס למילה "אני" במשמעות המיוחסת לה על ידי מדענים ופילוסופים אלה ואסביר מדוע, לדעתי, גם במשמעות זו ה"אני" אינו אשליה כפי שגורסים רבים מהם.

לדעתי, מוחות שהתפתחו בתהליך אבולוציוני **חייבים** להכיל בתוכם מנגנונים מובנים לייצוג העצמי. למה?

כי מוח שנוצר בתהליך אבולוציוני נועד לשפר את יכולת ההישרדות של האורגניזם שהוא חלק ממנו וכדי לעשות זאת הוא **חייב** לדעת מהו אותו אורגניזם!

כנראה שה [Temporoparietal junction](#) מהווה חלק מרכזי ממנגנון זה אצל בני האדם. [מחקרים מהשנים האחרונות](#) מראים שמנגנון זה ממלא את אותו תפקיד גם בבעלי חיים נוספים. לכן, לדעתי, ה"אני" הוא מנגנון אמיתי המובנה במוח ולא אשליה.

מדוע נדרשתי לנושא?

בשל אותם מדענים ופילוסופים לא מעטים הטוענים שקיום ה"אני" הוא אשליה. לדעתי אפשר לראות שטענה זו פרדוקסאלית מבלי להיכנס לפרטי ההצדקות הניתנות לה כיוון שהאשליה צריכה להשלות מישהו ואם אין כזה מישהו אז אין גם אשליה. את סוג הטענות הנטענות על ידי שוללי ה"אני" אציג על ידי הפנייה למאמרים של מדענים/פילוסופים הנוקטים בהן.

המאמר הראשון הוא [מאמר המסכם ספר של סם האריס](#):
 המאמר דן במספר נושאים אבל תמצית דבריו בעניין ה"אני" היא זו:
ה"אני" הוא אשליה.

מה שאנחנו חווים כתחושה של "עצמי", חווה קבוע ובלתי משתנה, הוא למעשה מערכת בתוך מוחנו הנמצאת בשינוי מתמיד.

בקיצור – מה שהופך את ה"אני" לאשליה בעיני סם האריס היא העובדה שהוא מערכת הנמצאת בשינוי מתמיד ולא איזו נקודה קבועה במוח.

אבל – האם השינוי המתמיד באמת הופך משהו לאשליה? האם נחל שהמולקולות בכל נקודה בו מתחלפות כל הזמן והגלים נעים על פניו ממקום למקום הוא אשליה? בעיני לא.

אני מניח שגם סם האריס לא חושב כך.

למעשה, כמעט כל דבר בעולם נמצא בשינוי מתמיד ולכן נכון לטעון שתחושת הקביעות של דבר כלשהו היא אשליה – אבל זו אינה טענה המאפיינת את ה"אני".

המאמר השני הוא [ראיון שערך תומר פרסיקו עם סוזן בלקמור](#):

דבריה של בלקמור דומים לאלה של האריס אבל לדעתי יש בהם טעות נוספת. סוזן בלקמור טוענת שה"אני" הוא מס (רעיון) שאנחנו בסך הכל משכנעים את עצמנו בנכונותו. אם תקראו את הראיון בעיון תגלו שמחשבה זו נמצאת בסתירה אפילו לנתונים שהיא עצמה מציגה.

בסתירה לטענה שמדובר ברעיון שאנחנו משכנעים בו את עצמנו, היא גם מצביעה על ה **temporo-parietal junction** כחלק מיוחד במוח שאחראי לתחושת ה"עצמי" (והרי לא ייתכן שחלק מיוחד במוח יוקדש לרעיון שאנחנו משכנעים את עצמנו בנכונותו).

לסיום אוסיף שלתובנה זו (בדבר הכרחיותו של מנגנון אמיתי – לא אשליה ולא מס במוחם של יצורים שנוצרו באבולוציה) יש השלכה משמעותית גם על האופן שבו אני רואה את האיום שעלול לנבוע מפיתוחן של מכוונות חושבות.

מדענים ועתידינים רבים חוששים שהתפתחויות אלו עלולות להוביל למרד של המכוונות נגד בני האדם.

אני יותר אופטימי בנושא זה ואנסה להרחיב על כך במאמר נוסף.

נופי רמות השבים

צד צהר

לעת קסם דסמט מנן

למי שטרם הצטרף !!!!

אפשר ומומלץ לקבל את עדכוני הוועד באופן מיידי לטלפון הנייד באמצעות אפליקציית נוטיפאיה.
 כל שעליכם לעשות הוא :

1. להוריד את האפליקציה למכשיר האייפון או האנדרואיד שלכם ולהתקינה.
2. לסרוק באמצעות נוטיפאיה את הקוד הבא או ללחוץ בטלפון על קישור זה :

שימו! ♥!! נהלים חדשים !!

פינוי הגזם מנקודות הגזם
 יתבצע אחת לשבוע בלבד ביום א'.
 יש להוציא את הגזם בימי חמישי עד שבת בלבד!
 זריקת פסולת שאינה גזם נושאת קנס כספי

איסוף גרוטאות ביתיות
 יתבצע אחת לחודש בלבד ביום א'
 הראשון בכל חודש
 את הגרוטאות יש להניח **רק לפני הבית**
 ולא בנקודות הגזם

קרטונים ובקבוקים
 קרטונים ובקבוקים אין להשאיר ליד פחי האשפה
 ולא בנקודות הגזם
 אלא לפנותם למכלים המתאימים לכך
 בפינת המחזור שמאחורי המזכירות.

את המראה הזה אף אינו רוצה ליד הדירתו... !!